TALMUD TORA

תלמוד תורה

Haftanın Peraşası - Bereşit

Şalom Lekulam, Herkese Merhaba,

Size de bazen canınızı sıkan şeyler oluyor mu?

Hol Amoed (bayram arası günler) günlerinden birinde, dayımlarımın da Yeruşalayim'e gitmek için bindikleri otobüsü kaçırınca, bıkkın bir şekilde durakta öylece kalıvermiştim.

Sonra birdenbire arkadaşım Yosi'yi gördüm.

Olup biteni ona anlatıp, biraz olsun içimi boşalttıktan sonra umutla, "Yeni senede, Beezrat Aşem (Tanrı'nın yardımıyla), daha iyi organize olmayı başarabilir ve böyle sinir krizlerine girmem" diye söylendim.

Yosi, "Elbette ki, elimizden geleni yapmak için çaba göstermeliyiz. Ama bazen elimizde olmayan durumlar da vardır; otobüsün gecikmesi gibi. Böyle bir durumda elimizden ne gelir ki?"

Biraz utandım. Gerçekten de bazen, olaylar bizim planladığımız veya olmasını istediğimiz şekilde gitmeyebilir. "Peki ne yapmamı öneriyorsun?" diye sordum Yosi'ye.

"Eğer Bereşit peraşasını dikkatlice inceleyecek olursan, sene içinde yaşadıkların gözüne çok daha güzel ve anlamlı gelecektir" dedi Yosi ve devam etti, "Bereşit peraşası, dünyanın yaratılışından bahseder. Eğer Tanrı'nın dünyayı her an var etmeye devam ettiğini hatırlarsak, gerçekleşen veya yaşanılan her olayın Tanrı'nın isteği olduğunu anlayabiliriz. Böylece, bizler de durumu rahat ve mutlu bir şekilde kabullenebiliriz.

"Eğer söylediğin gibiyse, seninle karşılaşmam da Tanrı'dan! Bu sene kesinlikle çok daha başarılı geçecek!"

Şabat Şalom, Dani

Şabat'ı Korumak

Birinci Dünya Savaşı sırasında, ünlü kağıt tüccarlarından biri de Rabi Yosef Levi Hagiz'di. Bu dönemde Erets Yisrael ile komşu ülkeler arasındaki ticaret ilişkileri neredeyse durmuş gibiydi. Şöyle ki, savaş sebebiyle hiçbir mal güvenliği yoktu.

Rabi Yosef bir keresinde, kağıt almak için Mısır'a gitti. Birkaç gün Mısır'da gezindikten sonra, ihtiyaçlarını satın alan Rabi Yosef, mallarını Erets Yisrael'e götürebilmek için Motsae Şabat'ta (Şabat çıkışı) hareket edecek trenin bir vagonunu kiraladı. Rabi Yosef, trene geç kalmamak için satın aldığı malları Cuma gününden trene yüklemeliydi. Fakat malların paketlenmesi ve trene gönderilmek üzere at arabalarına yüklenmesi epey bir zaman almıştı. Üstüne üstlük, arabalar tren garına geldiğinde, gara girişler askerler tarafından engellenmişti.

Şabat saatinin yaklaştığını gören Rabi Yosef, malları trene zamanında yüklemeyeceklerini düşünerek taşımacılara, "Paketleri şimdi burada garda bırakın ve Şabat çıkışı trene yükleyin" diye önerdi.

Taşımacılar, "Olmaz! Yasaya göre, özel izniniz olmadan malları gara indiremeyiz" dediler.

Rabi Yosef Levi bir an için düşündükten sonra, "Şabat'ı ihlal etmektense, mallarımı kaybetmeyi yeğlerim. Öyleyse, haydi gelin malları Nil nehrine atalım" dedi.

Taşımacılar, "Nil nehrini kirletenlere büyük para cezası kesiliyor" diyerek, Rabi Yosef'i geri çevirdiler.

Saatler ilerlerken Rabi Yosef çıkış noktası aradı. Sağa sola bakındı ve sonra bulundukları yere çok uzak olmayan, geniş bahçeli ve kapıları sonuna kadar açık bir saray olduğunu fark etti. Hiç düşünmeden taşımacılardan mallarını oraya boşaltmalarını ve Şabat çıkışında gelip malları trene yüklemelerini istedi.

Malları indirdikten sonra, sarayın sahibi güzel bir at arabası içinde saraya geldi. Sarayın sahibi aynı zamanda Kahire'nin de valisiydi.

Yüzündeki asık ifadeyle Vali, "Burada ne yaptığınızı bana açıklar mısınız?" diye sordu.

Rabi Yosef Vali'ye, yaklaşmakta olan Şabat nedeniyle, satın aldığı malları saklayacağı bir yerinin olmadığını ve bu yüzden mallarını buraya indirdiğini anlattı. Ondan özür diledikten sonra, hizmeti karşılığında ona para ödemeyi teklif etti.

Vali'nin yüzü yumuşamıştı. Vali, inanç sahibi bu Yahudi'nin, inancı uğruna yaptığı fedakarlıktan çok etkilendi. Bu vesileyle de, Yahudi'nin mallarının Motsae Şabat'a kadar orada kalmasına izin verdi. Fakat sadece bununla da yetinmedi ve Motsae Şabat'ta hizmetlileri ile birlikte trene kadar Yahudi'ye eşlik etti ve mallarını trene yüklemeye yardım etti.

Rabi Yosef'in malları işte böyle adresine ulaştı ve Rabi Yosef Levi Hagiz, şahsen Şabat'ın bizi nasıl koruduğuna şahit oldu.

Pozitif Mitsvalar

Moşe'nin bize emrettiği Tora, Yaakov Cemaatinin miraslığıdır. (Devarim 33:4)

Bu pasuk bize, Yahudi bir çocuğun dünyaya gelmesiyle, çok değerli bir mirasın yani Tora'nın da sahibi de olduğunu öğretir.

Hahamlarımız, İbranice'de Tora kelimesindeki harflerin sayısal değerlerinin toplamının 611'e veya diğer bir deyişle Tora'da Moşe Rabenu'nun halka öğrettiği 611 mitsvaya denk geldiğini öğretirler.

Ayrıca buna, Sinay dağında direkt olarak Tanrı'nın ağzından duyduğumuz on emrin ilk ikisini de ilave ettiğimizde Yahudi toplumunun uymakla yükümlü olduğu 613 mitsva olduğunu öğreniriz.

Tanrı, Bene Yisrael'e Tora'yı vermeden evvel kendisine bir garanti vermelerini ister. Bene Yisrael de garanti olarak ona çocukları gösterir.

Bu bağlamda, çocukların bu mitsvaları tanıyıp öğrenmeleri ve korumaları, onların Tora'ya olan bağlılıklarını ve Yahudi yaşamının devamlılığını sağlayacak en önemli unsurdur.

Bu bağlamda, bu köşeden Tora'nın yap seklinde emrettiği ve pozitif mitsvalar olarak adlandırdığımız mitsvalara değinecek, hepsi olmasa da bu mitsvalarin bir kısmını birlikte tanımaya çalışacağız.

Resimli Peraşa

Tanrı dünyayı altı günde yarattı.
Birinci gün Tanrı, gece ile gündüzü ayırt etti.

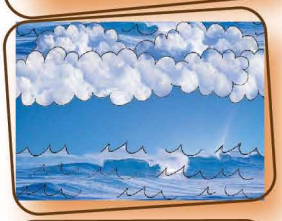

İkinci gün Tanrı, gökleri yeryüzünden ayırdı.

Üçüncü gün Tanrı, kara ile denizleri ayırdı ve ağaçları, çiçekleri ve çimeni yarattı.

Dördüncü gün Tanrı, güneş, ay ve yıldızları yerleştirdi.

Beşinci gün Tanrı, balık ve kuşları yarattı.

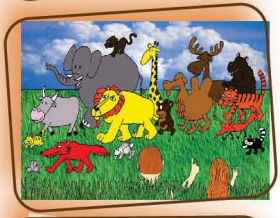

Altıncı gün Tanrı, kara hayvanlarını ve en sonda da insanı yarattı.

Yedinci günde Tanrı çalışmayı durdurdu ve dinlendi.
Bu güne Şabat adını verdi.